

Før jordpåkastelsen

No livnar det i lundar,
no lauvast det i li,
den heile skapning stundar
no fram til sumars tid.

Etter jordpåkastelsen

Du vår med ljose dagar,
med lengting, liv og song,
du spår at Gud oss lagar
ein betre vår ein gong,

då me med vigsla tunge,
med kjærleik heil og klår,
alt utan brest og sprunge
skal lova Herren vår!

T Elias Blix 1875 - M Ludvig M. Lindeman 1865

*Takk for at du var sammen med oss i dag.
Familien*

*Prest: Aksel Magnus Bjerke
Organist: Oddbjørn Nikolaisen
Solist: Linn Marit Knutsen*

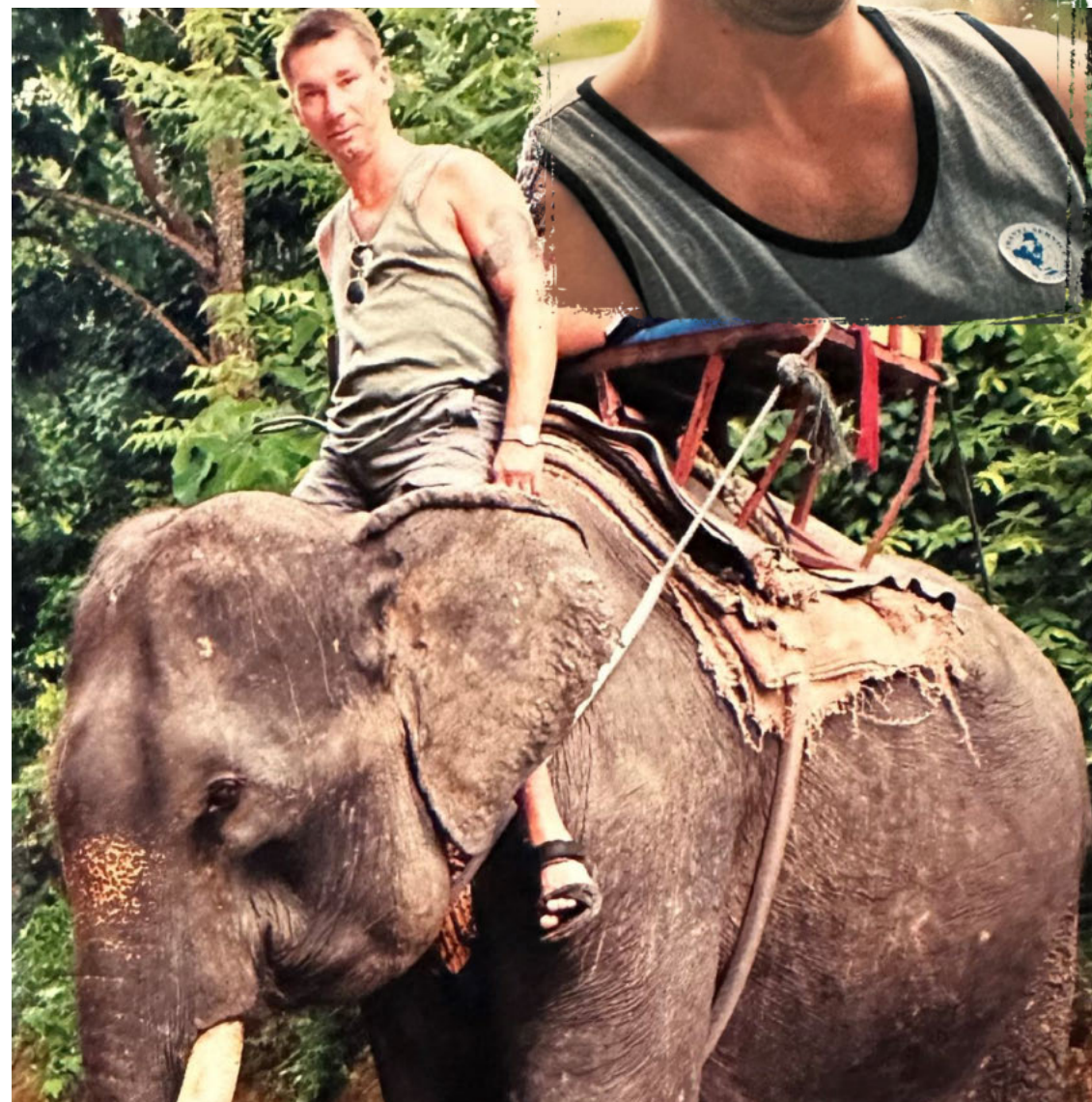
Bodin Gravferd

Storgata 48, Sambogården
Telefon: 75 52 70 00

Sten Viggo Nilsen

★ 1.2.1967 - † 21.4.2023

Bodin seremonirom tirsdag 30. mai 2023

Ved å scanne
QRkoden
kommer du
direkte til Sten
Viggo Nilsen sin
minneside.

© Immemory.no

Fellessalme

Jeg er en seiler på livets hav,
på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav,
og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande
med livsens trær på de skønne strande,
hvor evig sol og sommer er.

Iblant jeg seiler for medvinds bør
i andres kjølvann og følge
som just lik meg denne reise gjør
hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner,
min dag så stille og blid henrinner,
mens vinden fyller alle seil.

Men ofte ensom i brott og brann
i uværnetter jeg seiler,
da ingen kjenning jeg har av land,
og intet fyrårn jeg peiler.
Men når jeg nær tror mitt skip begravet,
da kommer Jesus på bølgehavet,
om først i siste nattevakt.

T Henry Albert Tandberg 1909 - M Klaus Østby 1909

Inngangssord og bønn

Minneord

Blomsterhilsener

Solosang: Eg ser (B. Eidsvaag)

Skriftlesning

Solosang: Du som styrer straum og vind (H. Stangnes)

Tale og bønn

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød, og tilgi oss vår
skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere. Og
la oss ikke komme i fristelse, men frels
oss fra det onde. For riket er
ditt og makten og æren
i evighet.
Amen
*

Fellessalme

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

T. A. H. H. von Fallersleben 1837 - M. J. Chr. H. Rinck 1827